

akarja Franciaországnak és Angliának, hogy átveszi azokat az árukat, amelyeket ezek az államok azelőtt a központi hatalmaknak szállítottak, akkor az autonóm vámtarifák nem védhetik meg többé az orosz piacot a külföldi elnyomatástól.

Ezek az angol kívánságok tényleg háttározott ellentétben állanak a haladó pártok alapvető programjaival. Gondoljunk csak azokra a szavakra, amelyeket *Streljov* az orosz liberálisok gyűteményes munkájában, a „*Mit várunk a háborútól?*” címűben mondott: „Szükségünk van belső életünk fellendülésére, „benső ujjászületésre”, de egyáltalán semmi olyanra, ami háttaráinkon kívül esik. Nekünk csak arra van szükségünk, hogy ne akadályozzanak bennünket ezen benső ujjászületésünkön való munkálkodásunkban, hogy ne kényszerítse nekünk olyan követeléseket, amelyek ezt a munkát feltartóztatják. A legfontosabbak e téren ránk nézve a kereskedelmi szerződések.” Nem úgy hangzik ez, mintha az angol tervek ellen lett volna írva, még mielőtt szó esett róluk?

Fejtegetéseink eredményeképpen tehát megállapítható: Oroszország és Anglia a létükért folyó küzdelemben a legvégsőkig fognak egymás mellett kitartani. A köztük fennálló érdekösszeütközési felület sokkal kisebb, semhogy komolyan megzavarhatná közös létérdekeiket. Azonban

a háboru után nem lesz semmiféle alap arra, hogy az orosz-angol viszony tovább fejlődhesse, hacsak hatalmi tekintetek nem kényszerítik e két államot arra, hogy a központi hatalmak ellen összefogion.

WINKLER MACÁT

eljegyezte

GALGÓCZI HETEÉS ALFRÉD

t. tűzérőhadnagy.

Pipere-szappan

legjobb bőrápoló, kellemes illattal 1 drb. Serail-szappan 2 korona 50 fillér. Kapható egyedül:

FRANKL ANTAL

gyógyszertárában. Szeged, Felsőváros Szt. György-tér.

Krémer H. férfi- és női ruha-üzlete

Kossuth Lajos-sugárut

Mérsékelt árak. — Pontos kiszolgálás. — Férfi- fiu és leányka-kalapok.

Telefon 773. Telefon 773.

Szegény emberek

kizsákmányolása.

— A külterület és a makszimális ár. —

„A szegény embert még az ág is húzza!” — mondja a közmondás, — mely még sohasem volt annyira találó, mint a mostani néhez időkben. Az a külterületen lakó polgár, akinek telefonrendelésre helyébe hordanak mindent a kereskedők, pékek, húsvágók, kinek konyhájában egy érintésre hő és világosság fakad, nehezen tudja megérteni, — habár kiadásai tetemesen emelkedtek is, — hogy mi az a *nincs*. Annál fájdalmasabban érinti ez a szócska a soványpénzü emberek ezreit, kik máról-holnapra élnek és nem juthatnak abba a kellemes helyzetbe, hogy egész télire valójukat egyszerre beszerezhessék, mert a külterületi polypok karjaiba vannak kényszerítve, kik aztán kényük-kedvük szerint szipolyozzák ki őket.

Nézzük csak hogy is állunk a hentesekkel. A háboru harmadik esztendejében szükségtelen őket bővebben bemutatnunk. Szerintük: nem kapnak élő árut, ami pedig a piacra kerül, abból nem képesek kiárulni még a belafektetett összeget sem, nemhogy hasznót húzzanak rajta. A mi nézőpontunkból azonban másként fest a helyzet. A külterületen levő hentesek valamennyije a háboru alatt vagyont szerzett magának (ugyan miből is vennék a házakat sorba?) és sopánkodásuk csak palástolása üzemeiknek. Tudvalevő ugyanis, hogy a szegény emberek mostani vásárnap eledele (mert aránylag ez a legolcsóbb) főként a disznó-fejlábból készült paprikás. Ennek a „hufélének” a makszimális ára 4 korona, de mert nagy a kereslet benne, a hentes urak csak úgy máról-holnapra fölcsapták kilóját 6 koronára. Klap pedig ezért a szegény vevő háromnegyed kiló csontot és valami kis bőrfélét, ami a lábáról lejjő. Zsirt (mily ismeretlen fogalom erre felé) nem árúsítanak, mert eladhatják a „szalonnát” úgy is. A „szalonna” szó alatt csak ujjnyi vastag *bőnyét* kell érteni, mit ha az ember kisüt, kap belőle egy negyed kiló zsirt, a többi pedig megmaradt tőpörtőnek. Ennek az ára csak 9 korona 20 fillér. Így dolgoznak a hentes urak kevés forgalom mellett nagy haszonra. Elvégre a két hústalan napot csak be kell valahol hozni...

A fűszeresek sem maradnak el nevék elődeik mögött. Az ő szeizmográf-érzékük a román hadüzenetkor azonnal megérezte a bekövetkezendő petroleumhiányt és a készlet azonnal a pincébe vándorolt. Annál nagyobb erővel feküdtek azonban a gyertya-rendelésre és a gyárak alig tudtak lépést tartani a kereslettel. Így aztán, mert a szegényebb osztály petroleumhoz nem tudott jutni (elvégre világítani csak kell valamivel), kénytelen volt a boltos által akkor még aránylag elég olcsón összevásárolt ujjnyi vastag és hosszú gyertyáért 50—60 fillért fizetni. Most pedig, hogy egy kevés petroleumhoz jutott a város, a látszat kedvéért ezt is árúsítanak, de csak két decinkint és 20 fillérért, vagyis egy litert 1 koronért. És a nép, az istenadta nép, boldogan veszi, mert még így is olcsóbban jön ki, mint a 60 filléres gyertyával, ami egy esti világításra is kevés.

Mire van még legjobban szüksége a sze-

génynek? Fára és burgonyára. Erre is ráfektetnek a külterületi spekulánsok, kik egy zsák (25 klg.) fáért 2 korona 30 fillért kérnek, vagyis a mázsánként 8 koronára makszimált fát 9 korona 20 fillérért árúsítják. Meg kell jegyezni, hogy a négy zsák összszúlya, amelyben a fát házhoz szállítják, körülbelül 10 kilogrammot tesz ki, mi újabb 80 fillér hasznót jelent nekik, úgy, hogy mázsánként kerek két koronával árúsítják drágábban a fát a megállapított árnál.

Hasonló uzsora kapott lábra a szegény nép legfőbb táplálékánál: a burgonyánál is. A piacon hiába keresünk belőle, mert a tanya nem szállít ebből az élelmi cikkből, inkább főleteti malacáival, a kereskedésekben pedig 36—40 fillér kilója, vagyis mázsánként 36—40 korona. Ennyit fizet az a boldog halandó is érte, aki „háznál” veszi valamelyik termelőnél.

Igy állunk a külterület legfőbb szükségleteinek makszimális áraival és ha az ember a rendelethez hivatkozik, lenéző pillantással vágják a szemébe: „Hát akkor menjen oda, ahol annyiért kap!” ...

(g. d.)

„Apukám, gyere már haza...”

— Levél a frontról egy kis lánynak. —

Orosz harctér, október 30.

„Apuskám, gyere már haza...” — Ez írta egy szegedi kis lány a harctérre az édes apjának. Talán nem is ő írta, csak az ő nevében írták. „Gyere már haza, mert a te kis lányod szeretettel vár...”

Szegény kis lány!

Ugy-e, amikor ezt a levelet elküldted, azt gondoltad, azt hitted, hogy a te apukád meghallgatja az ő kis lánya hívó szavát és sietni fog haza, hogy az ő aranyos, okos kis gyermekét a keblére szorítsa, megölelje, összecsókolja. Ugy-e, azt hitted?

S látod, a te forrón szeretett apukád helyett egy bácsi jön. Egy teljesen idegen bácsi, akit te nem ismersz, nem szeretsz és nem is vársz. Egy rossz katona bácsi, aki összetöri a te reményekkel telt kis szívedet, aki könnyörtelenül belemarkol a te ábrándos fehér lelkedbe. Meg fogja a te pici kis fehér kezedet s vezet. Vezet egy előtted még ismeretlen sötétség felé; — keresztül vezet az életen...

Bocsáss meg nekem, hogy én vezetek be téged a keserűség és fájdalom kimerülhetetlen földi otthonába. Hogy én jövök a te apukád helyett. Mert a te apukád már nem jöhet. Jóságos atyai szemeit lehunyta. Meghalt...

Ugy-e te nem érted, mi az: meghalt? Ugy-e te nem tudod, mit jelent elköltözni az örök megsemmisülésbe? De jó is, hogy nem tudod! — Hiszen a te kisleány-csed csak odáig tudott gondolkodni, hogy van egy apukád, aki feltű gonddal vigyázott az ő Tercsikéjére és csak azt hitted, hogy ha hívod, hát jó, hogy újra megszimegassa az ő kis esőp-ségét.



NE FOGADJON EL MÁST MINT
TUNGSRAM FELÍRÁSÚ VALÓDI
DRÓTLÁMPÁT.
HAZAI GYÁRTMÁNY. ÓVAKODJUNK UTÁNZATOKTÓL!

A „TUNGSRAM”-lámpa gazdaságos, mert tökéletes és hosszú élettartamu. A minőségért a gyár szavatol. Kérje mindenütt a „TungSRAM” védjeggyel ellátott lámpát. Gyártja az Egyesült Izzólámpa és Villamossági R.-T. Ujpest 4.